

PRAVDOMLUVNÍ SEDMILHÁŘI

Sofie Králová, Tomáš Kristl

Text je chráněn autorským zákonem. Šíření je možné pouze v nezměněné podobě.

Jen pár dní po Velikonocích čekal na Lucii náročný týden. Zkouškové období bylo v plném proudu a v práci vrcholily přípravy na volební kampaně do krajských voleb. Lucie trávila většinu času v kancelářích strany Občanské Unie. Dokonce i s učením zůstávala raději pozdě do noci v kancelářích a nezdržovala se časem stráveným na cestě domů.

Ve středu večer, kdy už většina zaměstnanců byla z práce pryč, seděla Lucie ještě u svého počítače a připravovala tiskové podklady k volební kampani. Její nadřízený, Karel Hanák, právě odcházel domů a po cestě se za ní ještě zastavil.

„Lucko, nepůjdeš se mnou dnes na večeři?“ usmál se na ni a mrkl jedním okem.

„Ne, Karle, jsem po uši zamilovaná,“ usmála se Lucie.

„To má tak někdo štěstí,“ polichotil Karel a pokračoval: „Pověz, kdo je ten šťastlivec?“

„Ale toho neznáš,“ zalhala s úsměvem na rtech a kamarádsky dodala: „Ty to ale stejně nepřestaneš zkoušet, co?“

„To si piš, Lucko.“

Rozloučili se a Karel odešel. Lucie dokončila rozdělanou práci a začala se pozvolna ponořovat do školních povinností. Čas jí rychle utíkal, a tak si skoro ani nevšimla, že v kancelářích už zůstala úplně sama.

„Co asi dělá Teodor?“ napadlo ji, když se rozhlédla po prázdných místnostech. Zvedla telefon a napsala mu SMS: „Čekám tě na svém kancelářském stole jen ve spodním prádle.“

Neodepsal. „Asi něco zase má,“ pomyslela si a zabrala se do svého učení.

Neutekla ani půlhodina, když si Lucie všimla, že se rozsvítilo světlo na chodbách. Přemýšlela, kdo by to touhle večerní dobou mohl být. Přes prosklenou, matnou stěnu kanceláře rozpoznávala blížící se mužskou siluetu. „To bude Karel,“ napadlo ji. „Asi si jen něco zapomněl.“

„Ahoj,“ překvapil ji Teodor, když otevřel dveře její kanceláře a vešel dál.

„Ahoj, co tu děláš? Vždyť jsi mi ani na SMS neodpověděl,“ zeptala se Lucie a usmála se na něj.

„Chci být chvíli jen s tebou,“ vysvětlil jí a přitom si vysvlékl dokonale padnoucí černé sako. Lucie mlčela, jen se postavila, pozvolna si rozeplula knoflíčky na blůze, až poodhalila bílou krajkovou podprsenku zářící na její opálené kůži. Teodor se dvěma kroky přiblížil až k ní, popadl ji svými mohutnými rukama za její drobný zadeček a posadil ji na kancelářský stůl. Vyhrnul jí sukni a pomalu sunul její kolena od sebe. Jednou rukou ji zezadu chytil za krk a líbal ji. Druhou rukou jí přitom zasunul pod kalhotky a pomalu poodhalil její klín. Ucítil, jak je vzrušená. Seděla tam před ním s přivřenými očima a jen slastně sténala. Rychle si rozeplnul kalhoty a do ruky vzal svůj naběhlý úd. Pomalu a jemně ho do ní zasunul. Pozvolna začal přirážet, až se celý stůl rozkýval.

PRAVDOMLUVNÍ SEDMILHÁŘI
Sofie Králová, Tomáš Kristl

Text je chráněn autorským zákonem. Šíření je možné pouze v nezměněné podobě.

„Do prdele, co to tu děláte?“ ozvalo se najednou ode dveří.

„Kurva, průser,“ proletělo v tom okamžiku Teodorovi hlavou.